No. 145. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag, 4 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Altijd, zonder eenig redmiddel op te geven, gaat de *Arnhemsche Courant* van den 28. November voort te declameren tegen eene reductie der renten. — Het bewijst, zegt zij, verslapping van alle banden, verbastering onzer zeden, dat men overal schaamteloos en openlijk een staatsbankroet geheel of gedeeltelijk hoort aanprijzen. —

Waarlijk, de *erkenning* dier algemeene openbare aanprijzende stem verdient opmerking. — De overtuiging, dat er buiten eene gedwongen renten-reductie geen ander afdoend redmiddel bestaat, is dus *algemeen*. — Maar welk nut zullen dan toch stichten de klaagtoonen, welke de *Arnhemsche Courant* aanheft, indien zij niet aantoont, dat die gevestigde overtuiging geen redelijken grond heeft en een dwaalbegrip is? — Zoo kan men ja klagen en weenen en treuren over het rampzalige eener daadzaak of eener waarheid; het wezen der zaak zal er niet door worden veranderd; — het heil van den staat geene enkele schrede mede zijn vooruitgegaan.

Laat de aanprijzing eener reductie der renten verslapping van alle banden bewijzen; er volgt niet uit, dat de gelegde banden zóó zijn vast te houden, als het dus verre het geval was. — Meent dan de *Arnhemsche Courant*, dat een te knellend verband niet moet kunnen worden los gemaakt en door een minder knellend vervangen; — en dat het zelfs dan moet worden in stand gehouden als het de dood zou te weeg brengen, in plaats van genezing? — Wanneer er verslapping bestaat is zij alleen noodzakelijk *gevolg*; maar dat cijfert men niet weg, door het kwaad bij zijn naam te noemen. — Toon eerst aan, dat verslapping onnoodig, en zonder van erger toestand te worden, vermijdelijk is. — Zoolang gij dit niet bewijst, zijn alle uwe klagten ijdel. —

De *Arnhemsche Courant* vindt in de algemeene aanprijzing der reductie een bewijs der verbastering onzer zeden. Maar als die reductie het eenige afdoende redmiddel is (en de *Arnhemsche Courant* geeft immers geen ander aan de hand!) zal het dan zedelijker wezen, *halve* maatregelen te nemen, of het kwaad hoe langer hoe dieper te laten wortel schieten, of de aanwending van het redmiddel zoolang te verschuiven, tot dat het, zal het afdoende blijven, — een' veel geweldiger schok zal *moeten* te weeg brengen?

Neen! de onevenredige overdragt der schuld van het gewezen koningrijk der Nederlanden op het bestaande rijk moge onregtvaardig en de buitensporige nuttelooze opdrijving der nationale schuld van 1830 tot 1840 moge zedeloos geweest zijn, omdat men kon en moest inzien, dat zij niet duurzaam zou te dragen zijn; — maar die onregtvaardigheid en die zedeloosheid kome voor rekening van hen, die ze bedreven hebben. — De overdragt der schuld was het werk der groote Mogendheden; — en de latere opdrijving der schuld, het gevolg der volharding, een gewrocht eener willens en wetens aan de regering dienstbare, of wil men het liever, eener misleide oligarchie. — De natie, — die gedurende al den tijd, gelijk nog heden, buiten alles is gehouden en niets te zeggen heeft gehad, is vreemd aan dat alles. — Zij kan en mag er met het volste regt tegen opkomen. — Of meent de *Arnhemsche Courant* dat het zedelijker zal wezen, door steeds toenemende belastingen in de voldoening der renten te voorzien, den neringdoenden middelstand te noodzaken ter voldoening dier lasten zijne toevlugt te zoeken bij den vermogenden kapitalist, dezen laatsten steeds meer in rijkdom en invloed te sterken, en eindelijk twee klassen van ingezetenen, — armen en rijken, in de maatschappij tegen elkanderen over te stellen? —

Het heil des volks de hoogste wet, zegt de *Arnh. Courant* beteekent alleen, dat men zijn bijzonder belang aan dat der maatschappij behoort ten offer te brengen. — De maatschappij is niets anders dan eene vereeniging van leden, die ieder een bijzonder belang hebben, ter verzekering waarvan zij zich jegens elkander gemeenschappelijk hebben verbonden. — Wanneer men dus wil, dat ieder lid der maatschappij haar zijn bijzonder belang ten offer brengt, dan vergt men eigenlijk, dat de maatschappij zich opoffere aan zich zelve; en dat is in de daad onzin en onbestaanbaar. — Zoodra de instandhouding der maatschappij vordert opoffering van ieders bijzonder belang, is zij hare ontbinding genaderd; — en het is juist die ontbinding, welke wij door een tijdigen en afdoenden maatregel willen voorkomen. De toekomst moge de nadeelen lenigen, welke die maatregel zou kunnen te weeg brengen; de zedelijkheid moge vorderen dat de hoop op zoodanige leniging worde levendig gehouden, ja zelfs dat er een bepaald middel daartoe worde aangewezen. — Verder kunnen noch mogen hare vorderingen gaan. — Even als het menschelijk ligchaam door aderlatingen kan worden uitgeput, even zoo kan het de maatschappij door overbelasting harer leden; zich zelve vernietigen en vernielen vermag zij niet; want *haar heil* moet steeds wezen *de hoogste wet*; en in dien zin is zeer zeker die stelregel een krachtige grond van aanprijzing ter opzetting eener nieuwe huishouding van staat en ter vereffening van het onvermogen van den staat, wanneer zonder dat, zoo als wij meenen, alle redding onmogelijk is. —

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Gelezen de missive van Heeren Commissarissen over het Brandwezen, dato 29. November ll.

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen, dat van af den 11. dezer maand en daarop volgende dagen eene algemeene Brandschouwing aan de Huizen, Pakhuizen en Gebouwen binnen en op het grondgebied dezer Stad zal plaats hebben, door Brandmeesters en Onder-brandmeesters, vergezeld van den Heer Commissaris van Politie en geadsisteerd door de Wijkmeesters der respective wijken of derzelver Boden.

Wordende mitsdien een ieder aangemaand, om gemelde ambtenaren in derzelver betrekking te erkennen, in hunne woningen en gebouwen toe te laten, en inspectie te laten nemen, mitsgaders derzelver uitspraak omtrent het aanleggen, verbeteren en veranderen van vuurplaatsen, schoonmaken der schoorsteenen, verleggen van brandstoffen als anderszins, ten spoedigsten na te komen, en in alles zich naauwkeurig te gedragen overeenkomstig het Brandreglement, dato 10. Maart 1843, op pœne dat tegen de nalatigen en overtreders gestrengelijk zullen worden toegepast de straffen en boeten bij gemeld reglement bepaald en vastgesteld.

En opdat niemand hiervan onkundig zij zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

Vlissingen den 1. December 1843.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

— De sterfte in Londen is sedert eenigen tijd aanmerkelijk toegenomen. In de week van 11. tot 18. November zijn er 1230 personen overleden, 300 meer, dan in dezelfde week der 5 vorige jaren. Men merkt vele longziekten en andere ziekten aan de deelen der ademhaling op, waaraan in die week dan ook 459 personen zijn gestorven.

FRANKRIJK.

STRAATSBURG, den 25. November. Voor eenige dagen werd te Colmar een proces gevoerd, dat de oplettendheid van het publiek in een' hoogen graad gaande maakte. Zekere weduwe, *Anna Collignon*, was sedert een aantal jaren door de geheele buurt veracht, als bekend van hare kinderen gruwelijk te mishandelen; ja men beschuldigde haar zelfs, een derzelve zoodanig mishandeld te hebben, dat het aan de gevolgen daarvan overleden was. Daar tegen haar echter geene aanklagt bestond, liet de policie haar ongemoeid, en de afschuwelijke moeder ging voort hare kinderen zoodanig te plagen, dat eindelijk een derzelve zich heimelijk verwijderde, ten einde de aanhoudende folteringen te ontgaan. Nu eindelijk vond de policie goed, zich, in de zaak te mengen; men deed huiszoeking en vond een dier rampzalige schepsels, aan welke deze vrouw het leven gegeven had, in eenen toestand, die, naar de getuigenis der geneeskundigen, een voorbedacht plan verried, om hetzelve langzamerhand te doen sterven. Nu traden een aantal getuigen tegen dit monster op, daar noch armoede, noch eenige andere grond voorhanden was, waarom men hare handelwijs eenigzins zou hebben kunnen verontschuldigen. Het Openbaar Ministerie rangschikte de misdaad in de categorie van doodslag met voorbedachten rade; en hoewel de Jury goedvond, het bestaan van verzachtende omstandigheden aan te nemen, zoo werd zij toch tot tepronkstelling op een schavot en levenslangen dwangarbeid veroordeeld.

— De landbouwers in Frankrijk hebben algemeen opgemerkt, dat de planten en veldvruchten, die de koude schuwen, dit jaar met eene zeer dikke schil of huid bekleed zijn. Zij trekken hieruit het gevolg, dat wij een zeer strengen winter te verwachten hebben.

BELGIE.

BRUSSEL, den 27. November. De berigten uit onze nieuwe Belgische kolonie te St. Thomas luiden niet ongunstig. Zie hier onder anderen een uittreksel van eenen brief van den Heer *Tielemans*, die als doctor derwaarts gezonden is, aan zijne familie:

St. Marie, den 5. September, « Ik neem de gelegenheid te baat, om u eenige regels te schrijven. De man, die u dezen brief zal overhandigen is mijn kok geweest; sedert lang door eene ernstige ziekte aangetast, verlaat hij het land met eenige kolonisten, die zich verbeeld hebben, dat zij in Amerika drinkend en slapend den kost zouden vinden. Ziedaar de ware reden van hun terugkeeren. Wij hebben hier volstrekt geen luijaards of dronkaards noodig. Gelooft niets van wat zij u van het land zullen kunnen vertellen. Ik voor mij, ik kan niet anders dan herhalen, dat het uitmuntend is en niet ongezond, voor wie er geregeld wil leven. Het is buiten kijf, dat wij de drie eerste jaren met vele moeijelijkheden te worstelen zullen hebben, maar is dit, ook in Europa, niet veeltijds het lot, hebben wij daar onder anderen niet met het gure jaargetijde te kampen, terwijl men hier aanhoudend zomerweder geniet, hetgene ik voor mij, ver boven de winters van ons klimaat verkies. Voor een luijaard is het overal te koud of te warm."

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 29. November. De Afdeelingen der Tweede Kamer hebben zich bezig gehouden met het onderzoek van het 8. en 9. Hoofdstuk der begrooting. — Morgen zullen zich eenige der Afdeelingen onledig houden met het onderzoek van het Tarief van Justitie-kosten, terwijl andere zullen raadplegen over hoofdstuk 9 en 2 der Begrooting.

NIJMEGEN, den 28. November. Het voorloopige regterlijke onderzoek, betrekkelijk den in den avond van den 13. November, buiten dezer stads Molenpoort gepleegden manslag op den persoon van *P. H. Staverman* en de moedwillige verwonding van *J. D. Wichman*, beide ambtenaren der belastingen, wordt met den meesten ijver voortgezet. Wij vernemen desaangaande, dat ll. Zaturdag 4 personen, als verdacht van zich aan gemelde misdaad te hebben schuldig gemaakt, nadat zij voor den heer regter-commissaris waren opgeroepen en gehoord, in hechtenis zijn gesteld.

'sHERTOGENBOSCH, den 28. November. Heden bij donkeren nacht, dat de reverbères geen licht meer gaven of welligt uitgeblazen zijn geweest, heeft alhier in het midden der stad in het midden der Hinthamerstraat, ten huize van den Wel-Ed. Heer *H. de Jong* een brutale en een der stoutste diefstallen plaats gehad, die aan andere, in den jare 1827 gepleegd, doet gedenken, en die even onverschrokken is begaan. De dieven zijn, naar bevinding vermoedelijk begonnen het buitenraam open te schuiven, door in de binnen blinden met eene centerboor een gat te maken, en alzoo het vertrek binnen te dringen, waar voorn. Heer slapende lag. Aan het bed gekomen moet hij drie in het aangezigt zwarte personen van tamelijke lengte gezien hebben, die hem zeiden, dat hem geen leed zou geschieden doch dat hij stil moest blijven en zijne schatten

aanwijzen. De oude man ontsteld en verschrikt wees de plaats; de oude meid dit gerucht hoorende, kwam naar beneden, doch moest onder bedreigingen, wederom naar boven vertrekken, uit vreeze van groote mishandelingen; en alzoo werd in den donkeren nacht, bij gebrek en gemis van behoorlijk lantaarnlicht en in weerwil der nachtwachts in eene der volkrijkste straten een buitengewone diefstal aan effecten, gouden rijders en ducaten in rolletjes bij een gehouden en andere gouden en zilveren speciën en voorwerpen gepleegd, die, na voorloopig gezegd wordt, meer dan *f* 8000 bedraagt. Men houdt zich bezig de diefstal nader te onderzoeken.

UTRECHT, den 28. November. De heer *B. Bunte*, horologiemaker alhier, die meermalen bewijzen van zijnen vindingrijken geest heeft geleverd, heeft dezer dagen een uurwerk vervaardigd, hetwelk zeer belangrijk is. Dit kunstwerk wijst de uren, minuten en seconden aan van den waren en van den middelbaren tijd, de altijddurende datum, de jaren en maanden, den op en ondergang der zon en die der maan van het geheele jaar; alles naar de juiste tijdrekening. Het slaat de uren. Voor het echapement of den gang is een vrijanker gemaakt met een compensatie balans. In dit uurwerk wordt alles in beweging gebragt door slechts eene veer. Het geheele mechaniek is onder eene glazen stulp geplaatst, zoo dat hetzelve tot de kleinste deelen kan bezigtigd worden.

MIDDELBURG, den 1. December. Bij koninklijk besluit van 27. November, zijn tot burgemeesters in de hierna gemelde gemeenten der provincie Zeeland, ter vervulling van de vacatures, welke, door de gewone aftreding, met den 2. Januarij aanstaande zullen komen te ontstaan, bij continuatie benoemd, als: van Oost- en West-Souburg, jhr. mr. *M. C. Paspoort van Grypskerke*; van St. Laurens en Brigdamme, de heer *H. Rekker*; van Bommenede en Bloys, de heer *J. J. Moens*; van Dreischor, de heer *J. Moolenburgh*; van Ouwerkerk, de heer *J. Bevelander*; van 's Heer Hendrikskinderen en Wissekerke, de heer *J. C. Kakebeeke*; van Kattendijke c. a., de heer mr. *M. P. Blaaubeen*; van Brouwershaven, de heer *C. L. Hocke*; van Scherpenisse en Westkerke, de heer *J. Was*; van Fort Bath en Bath, de heer *S. Dronkers*; van Bruinisse, de heer *C. van de Stolpe Mz.*, en van Burgh en Westenschouwen, de heer *J. de Kater*.

Bij hetzelfde besluit heeft Z. M. op het door hen daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend, in te gaan met den 2. Januarij aanstaande, als: aan den heer *J. Kakebeeke*, als burgemeester der gemeente Krabbendijke, en aan den heer *W. I. J. van Franckenberg en Proschlitz*, als burgemeester der gemeente Sas-van-Gent.

VLISSINGEN, den 30. November. Heden morgen stonden de alhier in garnisoen zijnde Veld-Bataillons van het 2e Regiment Infanterie in carré op de markt geschaard, om de laatste afscheidsgroete te ontvangen van hunnen geachten Chef den Kolonel *D. G. Herr*, welke als Plaatselijke Kommandant der 1e klasse te Nijmegen benoemd, thans het kommando over het Regiment aan den Heere Luitenant-Kolonel *Storm de Grave* zoude overgeven.

Ernstige stilte, zigtbare neerslagtigheid las men op aller gelaat, toen de Kolonel het carré binnen trad. — Z. H. Ed. Gestr. wilde het regiment mondeling vaarwel zeggen, dan was hiertoe door aandoening geheel buiten staat en liet door den Heere Regiments-Adjudant de volgende hiertoe bestemde Regiments-order voorlezen.

2e REGIMENT INFANTERIE.

Afscheids-order voor de Bataillons welke voor den 16. November 1843 het 2e Regement Infanterie uitmaakten.

Officieren, Onder-Officieren en soldaten!

Het oogenblik is eindelijk genaderd, dat ik Ulieden mijn hartelijk vaarwel moet toeroepen.

Morgen leg ik het voor mij zoo dierbaar bevel over het 2e Regiment ter neder; en ga mijnen werkzamen geest in de stille betrekking van Plaatselijken Kommandant naar Nijmegen overbrengen.

Dat ik Ulieden ongaarne verlaat behoeft echter geen betoog.

Gehoorzamen is echter de eerste pligt van den soldaat; niettemin blijft de smart, van Ulieden in de volle kracht mijner jaren te zijn weggerukt, diep getroffen; gij waart mij allen aangenaam, en mijn grootste geluk was, uwe verpligtingen minzaam te besturen, en uwe regtmatige belangen te mogen beschermen.

Bij mijn weten heb ik mij nimmer van den weg der regtvaardigheid verwijdert, noch mij aan het geringste verwijt blootgegeven, met vaderlijke zorg was ik aan Ulieden gehecht, gij ondersteunde mijne zwakke hoedanigheden, en beoogde in alle omstandigheden het welzijn voor den dienst en de liefde voor den Koning bevorderlijk te wezen; onwedersprekelijke bewijzen van goedkeuring zijn Ulieden daarvoor meermalen ten deel gekomen.

Ik bedank Ulieden in het algemeen voor de gehoorzaamheid, en voor de hulp, waarmede gij mijne bevelen ondersteundet, en ben niet minder erkentelijk voor de vriendschap en den genegenen omgang, welke ieder uwer mij in het bijzonder gedurende onderscheidene jaren heeft gelieven te schenken.

Leeft, waarde Kameraden en beproefde Vrienden, onder uwen nieuwen Chef gelukkig en tevreden; streeft zoo als gij dit altoos deed bestendig, om uwe millitaire kennis te vermeerderen en uwe pligten getrouw te volbrengen; schenkt mij bij tijde uw aandenken en ontvangt de verzekering dat de herinnering aan het 2e Regiment infanterie; nimmer het hart van uwen diepbewogenen thans aftredenden Kolonel zal verlaten.

Vlissingen, den 30. November 1843.

De Kolonel,

Kommandant ad interim van het 2e Regiment infanterie,

(Get.) D. G. HERR.

Na welke voorlezing den Luitenant-Kolonel *Storm de Grave*, in korte, krachtige woorden, den Kolonel het leedwezen betuigde, hetgeen het Regiment gevoelde, bij het verlies van hunnen waarden Chef, onder toewensching van de beste wenschen voor deszelfs geluk; hopende dat door Z. H. Ed. Gestr. wel zoude worden aangenomen het aandenken door Heeren Officieren, als bewijs der hem toegenegene achting, voor Zijn Ed. bestemd.

Roerend was het oogenblik toen door de Kolonel het vaandel aan den Luitenant-Kolonel met weinige, door hevige aandoening afgebroken woorden, werd overgegeven; even als toen de Kolonel met een handdruk van de gezamenlijke Officieren en de oudste van elke mindere rang [illegible] hartelijk afscheid nam.

— Aan den Helder ligt gereed om in zee te steken het brikschip *de Phœnix*, kapitein *J. T. Visser*; hebbende aan boord den nieuwen bisschop *Niewindt*, met een geestelijk gezelschap van priesters en nonnen, allen naar Curaçao bestemd.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Turksche Minister van Justitie en de President van den raad, de beruchte Nafiz-pacha, zijn beide afgezet, voor het ter dood brengen van een Armenier die tot het Christendom was teruggekeerd. — Te Missolunghi zijn onlusten ontstaan. — De Koningin van Engeland zal in den aanstaanden zomer Berlijn bezoeken. — Te Parijs is den 22. eene komeet ontdekt. — Aangekomen te Parijs ruim 500 man Russen, om de wintergemakkelijkheden bij te wonen. — In Noord- en Zuid-Holland heeft eene overstrooming van tafelgoed plaats. — Verwacht te Amsterdam Mev. Blaauwbaard op 't Fransche tooneel. — In Londen zijn op één avond 50,000 brieven uit Indie en China besteld. — In Drenthe telt men 7150 paarden waaronder slechts 28 mannetjes. — Het nieuwe Grieksche gouvernement wordt door Oostenrijk erkend. — Te Londen is eene groote machine-fabriek in de asch gelegd.

INGEZONDEN STUKKEN.

Wat hebben de hooggeprezene Pekidim en Amarcalim van het heilige land uitgerigt? Scholen aangelegd? huizen van weldadigheid gesticht? weeshuizen tot stand gebragt? maatschappelijke belangen bevorderd? kunsten en wetenschappen aangekweekt? Zij hebben het westersch geld naar Jerusalem gezonden zie daar het al. Zij hebben nog meer gedaan: Godslaster verspreid en den heiligen naam der eeuwige Voorzienigheid misbruikt!!

Het bekende Amsterdamsche committe is, na het doorstaan eener pijnlijke zwangerschap, van een tweeling verlost. ANNA van Oostenrijk bragt eerst een grooten Koning, en naderhand den man met het *yzeren masker* ter wereld; het committe is geene ANNA van Oostenrijk, het heeft een epistel gebaard, die kers versch, gedrukt, gezegeld en gefrankeerd de wijde wereld werd ingezonden, en later eene advertentie, voor geld en goede woorden, in het veilbare *Handelsblad* opgenomen.

Peetoom zal wel verschrikkelijk in den angst gezeten hebben toen hij ten behoeve der *heilige* zaak, de *ongouyde* taal te baat moest nemen; *dat* zal hem zuur gevallen zijn.

Wijlen de heer MOZES LEHREN kenden wij als een notabel, geacht en welgesteld ingezeten te 's Hage, in een aanzienlijk winkelhuis, aan de spui, bij de kapels-brug aldaar; wie echter dien vereerenswaardigen man den titel van opper-rabijn onderschuift, overtreedt de palen der waarheid en die der openbare bekendheid; wijlen de heer M. LEHREN heeft nimmer als opper-rabijn gefungeerd.

Het committe heeft gedurende de zwangerschap niets geantwoord op al hetgeen booze menschen tegen hetzelve gedaan en geschreven hebben; het stak in een harnas van stoicismus met pligtbezef gewat; het liet de zotten raaskallen (zie laatste circulaire, pag. 1 reg. 10 van boven); er is ook niets moeijelijker van de plaats te krijgen dan een zot; hij zegt daarenboven waarheid, bittere waarheid en veroorzaakt hartgrief en ergernis.

Welke zijn nu de oorzaken die het committe uit zijne antre taciturne hebben gelokt, en die het bewogen zijne Aronische stilzwijgendheid af te breken? Aanzoek van vrienden, van vrienden eener *onverminderde goedkeuring*, *onwrikbaar vertrouwen* en meer zulke orestische eigenschappen (Zie *HB.* 24. Nov.); de invloed der vriendschap verleidt de cordaatste zielen, en dan nog iets: klinkende munt; het committe heeft aan de alom verspreide geldinzamelaars, door het roepen van het wachtparool, het sein gegeven, dat de *heilige wacht* bezet, en dat het gereed is de ziel der negotie in ontvangst te nemen.

Het committe assuceert het inloopen eens briefs van Z. M. ABRAHAM GAGIN, *koning van Jerusalem*, waarvan het, schijnbaar opzettelijk, den inhoud verzwijgt. Het committe deelt geen inhoud van het koninklijk schrijven mede, alleen een hoogdravend opschrift, salut aan LEHREN, PRINS en RUSSES, en vloek en verderf over hunne vijanden, wordt onder de oogen van het publiek gebragt.

Z. M. ABRAHAM, le premier (1) de sa race, vloekt even als een tinnegietersjongen, eene onhebbelijkheid welke later in de tweede lijn, wel zal *optrekken*. Open dien rekel en consorten uwe beurs, of roep voor deze lieve heeren, den lieven God, om heil en zegen aan.

GAGIN zendt aan het committe een stuk; (zie pag. 3, 4 en 5 der circulaire) ja dat instrument blijft het committe niet in gebreke, door de trompet der faam, bekend te maken. Het geheel beslaat een vel groot post, Hebreeuwsch kriebel, gefrankeerd, gedrukt en met 's lands zegel voorzien. Wie zal dat betalen? etc.

Zes en twintig geestelijken hebben het stuk, door GAGIN de vloeker en de zegenaar, de vervaarlijke colossus, die met eenen voet op *garisim* en met den anderen op *grebol* rust, naar het Westerland gezonden. Bij dat 26 prijken niet meer dan 9, van de 13 welke het laatste kriebel orakel hebben bekrachtigd door het committe verkondigd; *vier* vreemden hebben dus voor dit maal den aftogt geblazen. LEHREN en de zijnen staan dus met 30 Jerusalemsche rabijnen in betrekking; LOEWENSTEIN te Frankfort remorkeert met 13, te zamen 43; jammer, 45 zoude een bevoorregt getal van het ganzebord hebben uitgemaakt.

Een zoo rijkgevulden, Jerusalemschen, rabbijnen-hoorn stort wis een overvloed van zegen over het menschdom uit. Het westersch goud hamert ongetwijfeld, uit die Japijns-koppen, de wijsheid van PALLAS en MINERVA te gader. Eene weldoende stroom ontspringt uit dat talmudisch eden, die zich verdeelt en geheel de wereld drenkt, woestijnen in lustwarenden — en het al in een land van belofte herschept. Eene zon verrijst uit zion die verkwikt en *licht*, en het rijk Gods op marmeren zuilen *sticht!*

De wensch des blinden — wie spreekt hier van den blinde en zijn wensch? 43 lichtgevende, Jerusalemsche rabbijnen zijn de stoffe des onderhouds, maar geen blinde noch zijn wensch!

Zonderling, dergelijke stukken, vervelender dan *Kriskras* reis van *Stolpen* naar *Dantzig*, vallen altijd uit den hemel, zonder dat het committé er om verzocht: de Rabbijnen-schaar zond weder dat lang sermoen uit eigene beweging, het committé verklaart geene aanleiding tot het schrijven of zenden te zijn. In snipperuren en bij gebrek aan stof worden die dingen telkens te Jerusalem, bij het graf van JEREMIAS, te zamen geflanst, en ongerept aan het committe in handen gespeeld, zonder te weten of zij al of niet gelegen of te stade komen. Maar het committe zegt het — qui s'excuse s'accuse hoor ik in het midden brengen, — *wy* denken er minder a la Thomas over:

Wie nu tijd en lust heeft zich zouteloos geklap, ongerijmden bombast, walgelijke ongerijmdheid en Asiatische prulrijmelarij voor het gezigt te laten schemeren, die neme de epistel, het letter-product eener zoo groote massa, zuilen der aarde en wat al niet meer. Het ergste van het allerergste uit de prullenmand is er een juweel bij, het schijnt wel een huwelijks-dicht van Miester JOCHEM, een *Duikeloors* vasten-avondskraam; drie bladzijden groot, Hollandsch post, vol kriebel en eindrijmen, in toegetakeld Hebreeuwsch, [illegible] Arabisch en [illegible] gesausd; daarbij een massief-stijl in pak en zak, met [illegible] zinspelingen, randaels en toepassingen, waaraan OZNIECA in eigen persoon, een blaauwen scheen zou loopen.

Uitstekende geleerdheid, érudie van den berg Libanon! geeft vrienden geeft, vult de zakken der *heilige heffe*, uw geld is wel besteed! (Vervolg hierna.)

(1.) Men geeft GAGIN wezenlijk den titel van „Melech Jeruscha-lajim" (Zie Pag. 2 Fo. 25)

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 2. December. Sedert den 30. November zijn alhier ter reede gekomen, Voor Antwerpen bestemd:

Freundschafft, J. Taaks, Hamburg, stukgoed; de Vriendschap, C. Meijer, Augusta Catharina, J. Luers, beide Riga, raapzaad; die Elbe, J. Siebr, Coersoer, the Glorij, W. Sterrij, Boletta Purchard, F. Lundt, beide Riga, alle garst.

Voor Gend bestemd:

Bauwina, J. de Haan, Riga, lijnzaad in tonnen.

Voor Dordrecht bestemd:

De vrouw Neeltje, K. Parrel, Grangemouth, ijzer.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

La jeune Clemence, T. Smit, Hull, vlas; Norske Lowe, J. Tielberg, Kragevol; Hilda Clotild, J. Beidtman, Gothenburg, beide ballast.

Van Vlissingen gezeild:

Richard, G. Pickel, Ovid, W. Zeuwich, beide Sunderland, ballast.

De In- Uit- en Doorvoer-regten voor de Maand December zijn bepaald als volgt.

Middenprijzen van 20 Oct. 1843 tot 19 Nov. 1843.		Regten voor de maand December 1843. Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer.
Tarwe en gepelde Spelt	*f* 7,61	*f* 1,00	*f* vrij.	- 0,10
Rogge	- 5,62	- 0,50	- vrij.	- 0,05
Gerst en Mout	- 4,21	- 0,50	- vrij.	- 0,05
Haver	- 2,50	- 1,00	- vrij.	- 0,05
Boekweit	- 5,10	- 0,50	- vrij.	- 0,05

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.